

Nr 143.

Av herr **Thorsson**, om *höjning av arvodet till gårdsdrängarna vid garnisonssjukhuset i Stockholm.*

Uti staten för garnisonssjukhuset i Stockholm äro uppförda arvoden till två gårdsdrängar med vardera 800 kronor, jämte fri bostad, bränsle och lyse.

Det synes mig vara synnerligen svårt att uti huvudstaden kunna existera på ett sådant årsarvode. De stegrade levnadskostnader särskilt uti huvudstaden långt före dyrtiden borde berättigat dessa stats-tjänare till arvodesförhöjning. Emellertid ha deras muntliga framställningar om ökade arvoden ännu icke nått »till kungen fram», och således ej på den vägen kunnat framföras inför riksdagen.

Enligt till mig lämnade uppgifter är arbetstiden från kl. 7 f. m. till kl. 6 e. m. med 1½ timmes måltidsrast, dock kan under den mörka årstiden arbetet i flera fall sluta vid mörkrets inbrott. I deras skyldighet ingå först och främst all yttre renhållning, samt vedbärning, även fordras att båda skola vara slöjdkunniga, då en del snickeriarbeten, fönsterinsättningar och reparationer m. m. av dem utföras. En av drängarna måste vara kunnig uti trädgårdsskötsel i och för sjukhusplanteringsvårdande.

Det synes mig, att om statsverket på angivet sätt utnyttja bemälda personers hela dag, bör det arvode, som nu utgår såsom ersättning för deras arbetstid, avsevärt höjas. Det arvodesbelopp, som kan finnas lämpligt att tilldela dessa vid en blivande lönereglering omfattande hela arméens befattningshavare, lär väl icke kunna komma att understiga 1,000 kronor om året för varje sjukhusdräng. Detta belopp synes mig böra tilldelas dem, oberoende av de dyrtids- eller krigstidsbidrag som eventuellt kan komma att beslutas.

På grund av vad jag sålunda anfört, hemställes,

att riksdagen måtte besluta höja årsarvodet till gårdsdrängarna vid garnisonssjukhuset i Stockholm från 800 kronor till 1,000 kronor, samt i anledning härav öka reservationsanslaget till garnisonssjukhuset i Stockholm, i Karlsborg och i Boden nu 132,650 kronor, med 400 kronor till 133,050 kronor.

Stockholm den 26 januari 1917.

F. V. Thorsson.
